Dosarul nr. 2c-905/2026

2-26055876-12-2c-05052026-1

H O T Ă R Â R E

În numele Legii

23 octombrie 2026 mun. Chișinău

Judecătorul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Ceban Alexandru, examinând unipersonal, în procedură scrisă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Standard Dor”, reprezentată de avocatul *****, împotriva SRL „Rafinat Club” cu privire la încasarea datoriei, a penalității și compensarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

1. La data de 30 aprilie 2026, SRL „Standard Dor”, prin avocatul *****, a depus împotriva SRL „Rafinat Club” cererea de chemare în judecată privind încasarea datoriei de 107 979,15 lei, a penalității de 61 116,20 lei, a cheltuielilor pentru taxa de stat de 5 623 lei și a cheltuielilor de asistență juridică de 10 000 lei. Data depunerii rezultă din ștampila de intrare aplicată pe cerere.

2. Cererea a fost înregistrată și repartizată automat-aleatoriu judecătorului Ceban Alexandru la 5 mai 2026, ora 10:51, conform fișei de repartizare. Prin încheierea din 12 mai 2026, cererea a fost acceptată spre examinare în procedura cererilor cu valoare redusă, fiind acordat pârâtului un termen de 30 de zile de la comunicare pentru prezentarea referinței și a probelor.

3. Prin încheierea din aceeași dată a fost respinsă cererea reclamantului privind asigurarea acțiunii. Aprecierea efectuată la soluționarea acelui incident a avut caracter provizoriu și nu a prejudecat existența ori întinderea obligației deduse judecății.

4. Reclamantul a arătat că, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. ***** din*****, a livrat produse alimentare către SRL „Gastro-Expertise”, care avea obligația să achite prețul în termen de cel mult 10 zile calendaristice de la predarea mărfii. Potrivit reclamantului, livrările și decontările efectuate au generat un sold de 127 979,15 lei.

5. În continuare, reclamantul a invocat convenția tripartită din 13 februarie 2026, intitulată „Contract de cesiune a creanței”, semnată de SRL „Standard Dor”, SRL „Gastro-Expertise” și SRL „Rafinat Club”. A susținut că, în temeiul acesteia, pârâtul și-a asumat plata sumei de 127 979,15 lei. Din această sumă au fost achitați 20 000 lei, rămânând neachitat soldul de 107 979,15 lei.

6. Pentru penalitate, reclamantul s-a întemeiat pe pct.*****al contractului inițial, care prevedea o penalitate de 0,2% pentru fiecare zi de întârziere în cazul încălcării termenului de plată stabilit la pct.********** A calculat suma de 61 116,20 lei pentru perioada 20 iulie 2025–28 aprilie 2026, aplicând această cotă soldului de 107 979,15 lei, și a invocat transmiterea accesoriilor în condițiile art. 827 Cod civil.

7. Totodată, în expunerea împrejurărilor încheierii convenției din 13 februarie 2026, reclamantul a precizat că a acceptat achitarea în cinci rate lunare, în perioada februarie–iunie 2026, și că administratorul său a renunțat la penalitate în considerarea înțelegerii privind

plata datoriei. A motivat adresarea în judecată prin nerespectarea graficului convenit și efectuarea numai a două plăți a câte 10 000 lei.

8. În susținerea acțiunii au fost prezentate, între altele, contractul inițial și convenția tripartită, facturi fiscale, acte de verificare a decontărilor, notificarea adresată debitorului inițial, calculul penalității, mandatul avocatului și documentele de plată a taxelor și a onorariului. Pârâtul nu a depus referință și nu a prezentat probe împotriva pretențiilor.

9. Potrivit art. 276² alin. (1) CPC, *„Dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobînzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă."* Salariul mediu lunar pe economie prognozat pentru anul 2026 a fost stabilit la 17 400 lei prin Hotărârea Guvernului nr. 773 din 17 decembrie 2025. Datoria principală de 107 979,15 lei este inferioară plafonului de 174 000 lei; penalitatea și cheltuielile de judecată nu se includ în calculul acestui plafon. Litigiul contractual patrimonial dintre cele două societăți intră astfel în sfera procedurii cererilor cu valoare redusă.

10. Copia cererii de chemare în judecată și încheierea de primire în procedură au fost expediate pârâtului la sediul din mun. Chișinău, str. Praga, 61. Corespondența a fost returnată cu mențiunea „nereclamat", purtând ștampila poștală din 19 iunie 2026. Această adresă corespunde sediului indicat în datele despre persoana juridică anexate la acțiune.

11. Potrivit art. 102 alin. (7) CPC, *„Citaţiile şi înştiinţările judiciare trimise la sediul persoanelor juridice şi nerecepţionate la expirarea termenelor de reclamare se consideră înmînate la data expirării termenului de reclamare chiar dacă destinatarul nu a reclamat corespondenţa de la oficiul poştal."* În același sens, art. 104 alin. (1) lit. b) CPC prevede expedierea citațiilor și înștiințărilor persoanelor juridice la sediul principal conform înregistrării de stat.

12. Returnarea pentru nereclamare a corespondenței expediate la sediul persoanei juridice produce efectele prevăzute de norma specială citată. Prin încheierea din 12 mai 2026 s-a dispus expedierea către pârât a copiilor acțiunii și înscrisurilor anexate. Data ștampilei poștale se referă la restituirea trimiterii, iar comunicarea prezumată operează la expirarea termenului de reclamare. Termenul pentru referință se calculează de la comunicarea actelor introductive în condițiile art. 276³ alin. (3) CPC, incluzând înscrisurile anexate cererii; simpla nereclamare nu înlătură această cerință privind conținutul comunicării.

13. Această interpretare este susținută de decizia Curții Supreme de Justiție din 4 iunie 2025, dosarul nr. 2rc-51/25, Customagic împotriva Fenix Trade, pct. 23–26, care aplică art. 102 alin. (7) CPC corespondenței introductive restituite „nereclamat" într-o cauză cu valoare redusă. Aceeași regulă a fost aplicată în decizia CSJ din 28 iunie 2023, dosarul nr. 2rc-47/23, APLP nr. 54/220 COOP împotriva SRL „Venit". Aceste soluții sunt relevante aici pentru efectele comunicării, în limitele chestiunilor procedurale pe care le-au examinat.

14. Conform art. 276³ alin. (1) CPC, *„Procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă."* Art. 276³ alin. (3) CPC stabilește că *„În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pîrîtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare."*

Potrivit art. 276⁴ alin. (2) CPC, *„Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pîrîtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.”*

15. Ținând cont de caracterul documentar al litigiului și de procedura stabilită prin încheierea de primire, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în procedură scrisă, fără convocarea părților.

Aprecierea instanței

16. Examinând înscrisurile și apreciind probele în ansamblul și interconexiunea lor, instanța constată că acțiunea este întemeiată în partea datoriei principale, iar pretenția privind penalitatea urmează a fi respinsă, pentru considerentele ce urmează.

17. Potrivit art. 118 alin. (1) CPC, *„Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.”* Art. 130 alin. (1) CPC prevede că *„Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.”*

18. În conformitate cu art. 774 alin. (1) Cod civil, *„În virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.”* Potrivit art. 776 Cod civil, *„Obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.”* Art. 858 alin. (2) Cod civil stabilește: *„Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.”*

19. Cu referire la natura convenției, art. 1100 alin. (2) Cod civil prevede: *„Contractul se interpretează după intenţia comună a părţilor, fără a se limita la sensul literal al termenilor utilizaţi.”* Potrivit art. 1103 Cod civil, *„Clauzele contractuale se interpretează în contextul întregului contract.”* Art. 1106 Cod civil stabilește că *„Clauzele contractului se referă numai la obiectul contractului, oricît de generali ar fi termenii folosiţi în el.”*

20. Conform art. 1101 Cod civil, *„La interpretarea contractului se va ţine cont de natura lui, de circumstanţele în care a fost încheiat, de interpretarea care este dată acestuia de către părţi sau care poate fi dedusă din comportamentul lor de pînă la şi de după încheierea contractului, precum şi de uzanţe.”* Prin urmare, clauzele convenției se apreciază împreună cu raportul comercial care a determinat încheierea ei și cu explicațiile creditorului asupra înțelegerii, fără izolarea denumirii actului de conținutul obligației de plată.

21. Din convenția din 13 februarie 2026 rezultă că SRL „Standard Dor” participă în calitate de creditor, SRL „Gastro-Expertise” este desemnată drept cedent, iar SRL „Rafinat Club” drept cesionar. Art. 2 pct. 1 individualizează suma de 127 979,15 lei datorată creditorului, iar pct. 2 stipulează expres plata ei de către SRL „Rafinat Club” în contul SRL „Standard Dor”. Pct. 3 stabilește cinci rate a câte 25 595,83 lei pentru lunile februarie, martie, aprilie, mai și iunie 2026.

22. În aceste condiții, denumirea convenției nu schimbă conținutul angajamentului de plată asumat de pârât. În raportul dintre părțile prezentului litigiu, înscrisul constată asumarea unei obligații pecuniare proprii de către SRL „Rafinat Club”, având ca obiect achitarea către reclamant a datoriei individualizate. Convenția cuprinde astfel o preluare a obligației de plată, a cărei întindere și modalități rezultă din clauzele sale.

23. Potrivit art. 240 alin. (1) CPC, la deliberare instanța determină inclusiv *„caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii”*. Aplicarea regulilor privind preluarea datoriei privește calificarea juridică a aceleiași convenții tripartite invocate de reclamant și a aceleiași obligații de plată cerute prin acțiune. Această calificare păstrează faptele și izvorul obligațional deduse judecății, precum și limitele solicitărilor, în condițiile art. 240 alin. (3) CPC. Referirile reclamantului la normele cesiunii nu împiedică stabilirea regimului juridic corespunzător angajamentului efectiv asumat.

24. Art. 840 alin. (1) Cod civil permite unui terț să preia datoria „sau o parte din ea”, iar alin. (2) prevede: *„În cazul în care este evident că a apărut un nou debitor, dar felul preluării datoriei nu este clar, debitorul iniţial şi cel nou sînt consideraţi debitori solidari.”* Reclamantul a semnat convenția, exprimându-și acordul cu angajamentul pârâtului. Soluționarea obligației proprii a acestuia nu presupune constatarea liberării SRL „Gastro-Expertise” și nici pronunțarea unei obligații în sarcina acelei societăți, față de care nu au fost formulate pretenții în prezenta cauză.

25. Art. 3 pct. 1 al convenției prevede: *„De la data efectuării plăţii creanţei cesionate, CESIONARUL beneficiază de toate drepturile şi accesoriile creanţei cedate, existente în momentul încheierii prezentului contract.”* Subiectul beneficiului prevăzut de această clauză este SRL „Rafinat Club”, după efectuarea plății. Textul privește dobândirea unor drepturi de către plătitor și nu formulează în sarcina sa o obligație de achitare a tuturor accesoriilor către reclamant. Obligația de plată față de acesta rezultă distinct din art. 2, iar art. 3 reglementează un efect ulterior al executării. Soluționarea prezentului litigiu nu presupune dezlegarea eventualelor raporturi de regres ori a întinderii drepturilor ce ar urma să fie dobândite după plată.

26. Suma inițială asumată prin înscrisul semnat de cele trei societăți este de 127 979,15 lei. Reclamantul a dedus din aceasta două plăți a câte 10 000 lei, evidențiate la 23 februarie și 9 martie 2026, și a solicitat numai diferența de 107 979,15 lei. Actul de verificare întocmit pentru perioada 1 ianuarie–28 aprilie 2026 nu poartă semnăturile ambelor părți și nu este tratat ca recunoaștere bilaterală a soldului. Obligația și cuantumul de plecare sunt însă stabilite prin convenția tripartită, iar deducerea plăților este admisă chiar de creditor și reduce pretenția în folosul pârâtului.

27. Pârâtul nu a prezentat înscrisuri privind stingerea suplimentară a datoriei, compensarea ori un alt temei de liberare de obligația asumată. Contractul semnat, citit împreună cu deducerea celor 20 000 lei recunoscuți ca achitați și cu celelalte înscrisuri privind raportul comercial inițial, susține soldul solicitat. Concluzia rezultă din aceste probe, fără atribuirea unei valori de recunoaștere simplei pasivități procesuale a pârâtului.

28. În privința exigibilității, la data depunerii cererii, 30 aprilie 2026, graficul convenit cuprindea și rate aferente lunilor mai și iunie 2026. Potrivit art. 861 alin. (3) Cod civil, *„Dacă termenul de executare a obligaţiei este determinat, se consideră că creditorul nu poate cere executarea înainte de termen.”* Prin urmare, convenția nu permitea ignorarea termenelor acordate pârâtului și nici exigibilizarea automată a întregului sold numai pentru că nu fuseseră plătite integral primele rate.

29. Totuși, la data soluționării cauzei, 23 octombrie 2026, toate lunile pentru care au fost stabilite ratele trecuseră, inclusiv luna iunie 2026. Întregul sold rămas este astfel scadent la judecarea fondului. Luarea în considerare a acestui fapt nu modifică suma solicitată, contractul pe care se întemeiază cererea sau obiectul obligației deduse judecății.

30. În decizia din 26 noiembrie 2025, dosarul nr. 2ra-1002/23, Iurco împotriva Răileanu, pct. 61 și 64–68, Curtea Supremă de Justiție a reținut că analiza exigibilității trebuie să țină cont de scadența intervenită în cursul judecării fondului și de situația existentă la deliberare. Deși speța privea un împrumut supus reglementării materiale aplicabile acelui raport, raționamentul privind luarea în considerare a scadenței survenite până la soluționarea cauzei este pertinent și pentru prezenta obligație contractuală. În consecință, împrejurarea că unele rate nu erau încă scadente la sesizare nu justifică respingerea lor după intervenirea scadenței în cursul procesului.

31. Cu titlu de consecință, pretenția de încasare a datoriei principale de 107 979,15 lei urmează a fi admisă. Executarea silită a obligației neachitate constituie mijlocul de apărare prevăzut de art. 901 alin. (1) lit. a) Cod civil.

32. Cu referire la penalitate, se reține că conform art. 947 alin. (1) Cod civil, *„Clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate).”* Art. 948 Cod civil stabilește: *„Clauza penală este întocmită în formă autentică dacă legea cere forma autentică pentru actul juridic căruia i se aplică clauza. În celelalte cazuri, clauza penală este întocmită în scris, sub sancțiunea nulității absolute.”* Existența unei datorii principale nu dispensează creditorul de demonstrarea temeiului și întinderii sancțiunii contractuale solicitate.

33. Pct.*****al contractului nr. ***** din***** instituie penalitatea de 0,2% pentru fiecare zi de întârziere în cazul încălcării pct.*****, referitor la plata de către cumpărător în cel mult 10 zile calendaristice de la predarea mărfii. Această clauză a fost convenită între reclamant și SRL „Gastro-Expertise”. Pentru a stabili dacă și în ce limite poate fi opusă pârâtului, instanța examinează convenția ulterioară și împrejurările recunoscute de creditor.

34. La pagina a patra a cererii de chemare în judecată, reclamantul afirmă că, în contextul convenției din 13 februarie 2026, administratorul său a acceptat înțelegerea și „a renunțat la penalitate”, însă datoria nu a fost achitată potrivit graficului. Această explicație este apreciată împreună cu convenția, conform art. 131 alin. (1) CPC, potrivit căruia *„Explicaţiile date de părţi şi intervenienţi asupra circumstanţelor care le sînt cunoscute şi care au importanţă în proces urmează a fi verificate şi evaluate deopotrivă cu celelalte probe.”*

35. Afirmația reclamantului privind renunțarea la penalitate este reținută ca explicație asupra împrejurărilor și sensului înțelegerii din 13 februarie 2026. Ea se coroborează cu individualizarea unei valori totale și cu noul grafic, dar nu este echivalată cu dovada autonomă a tuturor condițiilor unei remiteri de datorie. Instanța nu dezleagă prin prezenta hotărâre stingerea obligațiilor accesorii în raportul cu SRL „Gastro-Expertise”. Chestiunea determinantă este dacă din actele prezentate rezultă asumarea de către pârât, pe lângă suma stabilită în convenție, și a penalității pretinse în prezenta cauză.

36. Art. 2 al convenției stabilește o valoare totală de 127 979,15 lei și o distribuie integral în cinci rate de câte 25 595,83 lei. Art. 3 atribuie pârâtului, după plată, drepturi și accesorii, fără

să exprime asumarea lor ca obligații suplimentare față de reclamant. Citite împreună și în contextul explicației creditorului despre acceptarea graficului și renunțarea la penalitate, aceste clauze susțin delimitarea angajamentului pârâtului la plata sumei individualizate în condițiile convenției. Nu se poate deduce numai din denumirea „cesiune a creanței” o sarcină mai largă decât cea care rezultă din conținutul actului.

37. Pentru perioada ulterioară convenției, clauza de la pct.*****al contractului inițial sancționa încălcarea pct.***** de către cumpărător, respectiv neachitarea prețului mărfii în termen de 10 zile de la predare. SRL „Rafinat Club” nu este parte la acel contract în calitate de cumpărător, iar convenția din 13 februarie 2026 stabilește pentru plata sa scadențe proprii. Reclamantul nu a demonstrat, prin coroborarea celor două acte, că sancțiunea pentru vechiul termen de plată a fost inclusă în angajamentul pârâtului și menținută pentru încălcarea noului grafic. Această concluzie privește obligația concretă a pârâtului și nu presupune declararea nulității clauzei penale din raportul inițial.

38. Instanța ia în considerare că preluarea unei datorii poate cuprinde și obligațiile accesorii, iar schimbarea debitorului ori reeșalonarea nu le înlătură automat. În consecință, simpla nereproducere a cotei de 0,2% în noul înscris nu ar fi suficientă pentru respingere dacă s-ar fi dovedit asumarea întregii obligații inițiale, cu accesoriile sale. În speță, delimitarea rezultă din interpretarea coordonată a obiectului plății, a rolului distinct al accesoriilor la art. 3 și a explicației creditorului asupra convenției. Art. 827 Cod civil reglementează transmiterea drepturilor de creanță către cesionar; invocarea lui nu demonstrează, prin sine, întinderea obligațiilor de plată asumate de pârât față de reclamant.

39. În măsura în care formulările convenției ar lăsa un dubiu asupra întinderii angajamentului, art. 1107 alin. (2) Cod civil prevede: *„În caz de dubiu, contractul se interpretează în favoarea celui care a contractat obligaţia şi în defavoarea celui care a stipulat-o.”* Această regulă se aplică după examinarea clauzelor în ansamblu și a contextului încheierii lor. Ea nu permite completarea, în defavoarea pârâtului, a unui angajament de plată determinat cu o penalitate a cărei includere în obligația acestuia nu a fost demonstrată cu suficientă claritate.

40. Calculul anexat aplică penalitatea întregului sold de 107 979,15 lei pentru perioada 20 iulie 2025–28 aprilie 2026, fără delimitarea perioadei anterioare convenției și fără raportare la ratele și termenele noi. El nu justifică pretenția în condițiile juridice constatate. Respingerea rezultă din lipsa demonstrării obligației pârâtului de a plăti penalitatea în regimul convenit, iar necorespunderea calculului cu acest regim constituie un argument suplimentar.

41. În aceste împrejurări, pretenția de încasare a penalității de 61 116,20 lei se respinge ca neîntemeiată. Nu se pune problema reducerii unei penalități datorate în condițiile art. 953 Cod civil. Totodată, instanța soluționează pretenția contractuală formulată, în limitele art. 240 alin. (3) CPC, fără a o înlocui din oficiu cu o pretenție distinctă de dobândă legală de întârziere.

42. Cu referire la cheltuielile de judecată, se reține că potrivit art. 94 alin. (1) CPC, *„Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.”*

43. Pretențiile patrimoniale examinate însumează 169 095,35 lei, din care se admit 107 979,15 lei, reprezentând 63,856959993%. Documentul de plată din 29 aprilie 2026 confirmă achitarea taxei de stat de 5 623 lei. Potrivit pct. 1.1.3 din anexa nr. 1 la Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023, pentru valoarea acțiunii cuprinsă între 50 001 și 1 500 000 lei se aplică tariful de *„2050 lei + 3% din valoarea acţiunii care depăşeşte 50001 lei”*. Pentru valoarea de 169 095,35 lei, taxa legal datorată este de 5 622,83 lei, potrivit calculului 2 050 + 3% × (169 095,35 − 50 001), rotunjit la bani.

44. Compensarea proporțională se aplică taxei datorate potrivit legii și efectiv acoperite prin plata reclamantului. Diferența achitată peste tarif nu poate majora obligația procesuală a pârâtului. Astfel, se compensează 3 590,57 lei, potrivit calculului 5 622,83 × 107 979,15 / 169 095,35. Această operațiune repartizează cheltuiala aferentă întregii acțiuni în raport cu rezultatul procesului, în condițiile art. 94 alin. (1) CPC.

45. Conform art. 96 alin. (1) CPC, *„Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.”* Alin. (1^1) al aceluiași articol prevede compensarea atunci când partea care a avut câștig de cauză a fost reprezentată în judecată de un avocat.

46. Reprezentarea este confirmată prin mandatul avocatului, iar plata onorariului de 10 000 lei rezultă din ordinul de plată nr. 250 din 29 aprilie 2026, executat în aceeași zi către BAA „Protect Lex”, cu indicarea contractului de asistență juridică nr. 5/26 din 28 aprilie 2026. Legătura cheltuielii cu prezenta cauză rezultă din coroborarea mandatului, a datei și destinației plății și a cererii întocmite de avocat.

47. La aprecierea necesității și rezonabilității, instanța ține cont de examinarea raportului comercial inițial și a convenției semnate de trei societăți, verificarea facturilor și a decontărilor, pregătirea cererii și organizarea înscrisurilor anexate. Procedura a fost scrisă, astfel că evaluarea privește activitatea de pregătire și reprezentare efectiv reflectată în dosar, fără includerea unor participări la ședințe ori a unor prestații viitoare. Raportat la acest volum de lucru și la obiectul patrimonial al cauzei, suma achitată de 10 000 lei se încadrează în limite rezonabile pentru serviciile aferente întregii acțiuni. Lipsa unui raport distinct de ore nu înlătură activitatea documentată prin actele procesuale și nici dovada plății.

48. Necesitatea unei aprecieri motivate a complexității cauzei și a volumului muncii avocatului este subliniată și de CSJ în decizia din 19 februarie 2025, dosarul nr. 3ra-560/23, pct. 52–54. Deși pronunțată într-o cauză de contencios administrativ, decizia aplică criteriile art. 96 CPC și este relevantă aici pentru cerința justificării concrete a sumei compensate. Instanța fundamentează cuantumul reținut pe activitatea identificabilă în prezentul dosar și aplică separat proporția admiterii acțiunii.

49. Având însă în vedere admiterea parțială, pârâtului îi revine numai partea proporțională a acestei cheltuieli, de 6 385,70 lei, rezultată din calculul 10 000 × 107 979,15 / 169 095,35. Diferența rămâne în sarcina reclamantului.

50. În total, se încasează în beneficiul reclamantului 117 955,42 lei, compuși din datoria de 107 979,15 lei, taxa de stat compensată de 3 590,57 lei și cheltuielile de asistență juridică de 6 385,70 lei. În rest, acțiunea urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

51. În conformitate cu art. 94 alin. (1), art. 96 alin. (1) și (1^1), art. 236, 239–241, 276^2–276^4 și art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Standard Dor”, reprezentată de avocatul *****, împotriva SRL „Rafinat Club” cu privire la încasarea datoriei, a penalității și compensarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la SRL „Rafinat Club”, IDNO 1025600031220, în beneficiul SRL „Standard Dor”, IDNO 1013600029220, datoria în sumă de 107 979 (o sută șapte mii nouă sute șaptezeci și nouă) lei 15 bani, cheltuielile pentru taxa de stat în sumă de 3 590 (trei mii cinci sute nouăzeci) lei 57 bani și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 6 385 (șase mii trei sute optzeci și cinci) lei 70 bani, în total 117 955 (o sută șaptesprezece mii nouă sute cincizeci și cinci) lei 42 bani.

În rest, acțiunea se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Judecător /semnătură/ Ceban Alexandru